

UNIAREA POPORULUI

ABONAMENTUL:

Un an 150 Lei
Pe jumătate 75 Lei
In străinătate 300 Lei

Adresa: „UNIAREA POPORULUI“, Blaj, jud. Târnava-Mică

Director **ALEXANDRU LUPEANU-MELIN**

Primredactor **IULIU MAIOR**

ANUNȚURI ȘI RECLAME

se primesc la Administrație și se plătesc: un șir mărunț odată 5 Lei a doua și a treia oră 4 Lei.

Parastas de pomenire.

Se împlinește un an dela moartea Mitropolitului Vasile al Blajului

(al) Vremea tace și trece. Zilele se dăpână și fug, deodată cu firul de tort din nevăzutul caer al veșniciei. Noi oamenii, învaluiți în sbuciumul mărunț al vieții, abia ne putem da seama cât de mult ne depărtăm de cei scumpi ai noștri, rămași în urmă sub gheața mormintelor.

Iată, s'a dăpănat un an, de când marele Mitropolit Vasile Suciu al Blajului a închis ochii pe vecie, călătorindu-se la părinți. Un an întreg, de când turma cea cuvântătoare a rămas orfană de păstorul său și vechiul castel vlădicesc dela Târnava fără stăpân. Fruntea pururea încrețită de gânduri și de griji nu mai este. Condeii înfrățit cu îndelungate priveghieri în noapte, s'a îngropat și el în colbul uitării, ca și ceaslovul de creștineși mângâieri, ale unui trup ros de crâncene suferințe. Ohilia calugărească, boltită și strâmtă, care cuprindea durerile noastre ale tuturor, stă pustie, așa cum a lăsat-o sguduitoarea noapte de 25 Ianuarie 1935.

Astăzi, când facem pomenirea mult jelitului răposat, simțim și mai grea cumplita pierdere, pe care a suferit-o Blajul, biserica unită cu Roma și întreg neamul nostru românesc, prin moartea Mitropolitului Vasile Suciu.

Fără prihană ca om, căruia nu i-s'a putut imputa niciodată, nici cea mai ușoară alunecare dela poruncitele cărări creștinești, dânsul întru chipa în sine toate virtuțile cari au făcut nemuritori pe marii păstori dela Blaj ai neamului nostru. Român neînfricat ca Inochentie Micu, înfrânat ca Petru Pavel Aaron, neobosit în propovăduirea cuvântului ca Grigorie Maior, adunător pentru nație ca Bob, măsurat și iubitor de rânduială ca Lemeni, cald la suflet ca Șulțiu, întemeietor de așezăminte ca Vancea, cancelist neîntrecut ca Victor Mihali și preot după inima lui Hristos ca oricare dintre toți, Vasile Suciu a fost o strălucită podoabă a bisericii și a neamului său.

Doctorii cei mari dela clinicile din Cluj, când au fost nevoiți să-i facă două cumplite operații, tăindu-i de tot, în

două rânduri, câte-o mare bucată din piciorul mâncat de cangrenă, au rămas uimiți de puterea de credință a acestui preot, de liniștea și împăcarea cu cari a privit moartea în față. Profesorul Iacobovici a ieșit plângând din sala de

jire oltenească, a fost slujită ca de nimeni altul.

Au trebuit să i-se inchine și cei mai înverșunați dușmani ai bisericii unite, cari, dela război încoace, nu s'au odihnit nici o clipă cu hulele, cu atăcurile și cu pornirile de cutropire. De Mitropolitul Suciu nu a cutezat însă nimeni să se atingă. Se temeau ca de foc de leul rănit dela Blaj, mare și nebiruit și'n sfâșietoarele sale dureri.

În timpul păstoririi sale au răsarit la Blaj strălucitele palate și instituții pentru ocrotirea orfanilor de război, pentru creșterea fetelor, a învățătorilor, a învățătoarelor, a școlilor comerciale de băieți și fete, pe lângă atâtea lăcașuri de închinare în tot cuprinsul arhidiecezei, până la Plocești, Brăila, Galați, Constanța și aiurea.

Cu grijă deosebită a chemat în jurul său, an de an, preoțimea păstorită, dându-i prilejul ca în rugăciuni, meditații și apropieri de sf. Taină a Euharistiei, să se oțelească în marea slujbă a conducerii sufletelor la mântuire.

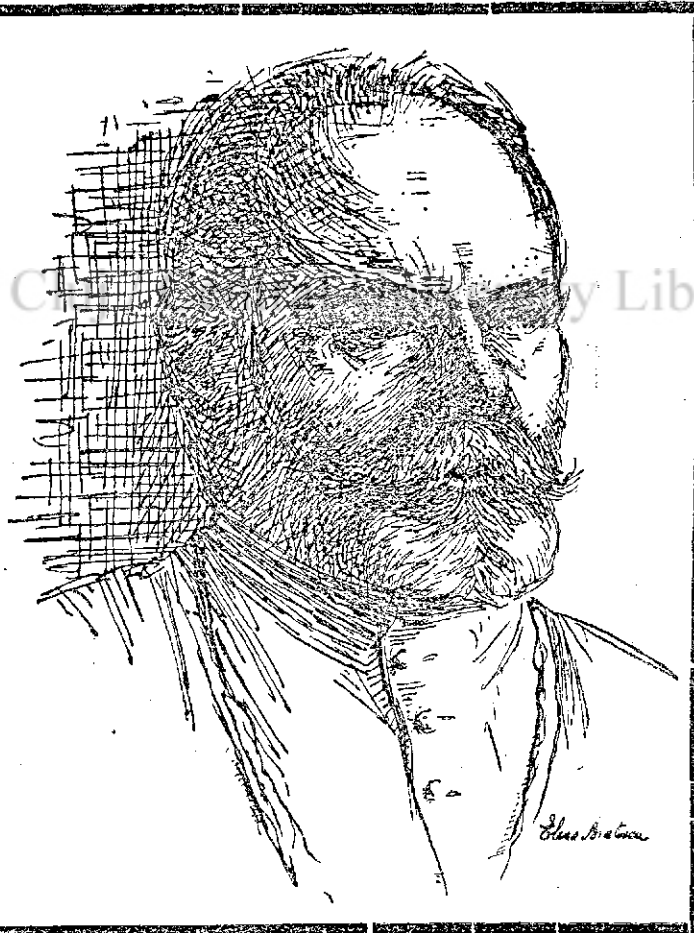
În aceeași vreme preabunul stăpân găsea timp să petreacă nopți întregi lângă marile cărți ale credinței sale sfinte, revăzând, întregind și îngrijind pentru tipar volumele de Dogmatică, cunoscute și în străinătate. În această privință se poate asemăna cu nemuritorul cărturar Timotei Cipariu, una dintre cele mai mari glorii ale întreg neamului nostru.

Astăzi, la 26 Ianuarie, în toate bisericile românești din arhidieceza română unită de Alba Iulia și Făgăraș se slujesc parastase de pomenire pentru marele răposat. Preoții și credincioșii, foștii săi fii sufletesti, vor aminti cu evlavie și vor cere dela Tatăl ceresc săi dea odihnă bună, ca unuia care întregă viața sa n'a știut ce este nelucrarea și pierderea de vreme, ci a fost, cu adevărat, un *mucenic al datoriei*. Așa, precum:

*La groapă, în ziua cea tristă,
În plânsul de neguri din zare
Mulțimea i a zis: Murit-a
Martirul vlădică
Vasile cel Mare!*

Fle-i pomenirea veșnică!

□ □

operații. Și când a fost întrebat dacă s'a înmuiat la inimă de mila marilor suferințe văzute, a răspuns:

— Nu. Nu de milă. Sunt deprins cu operațiile, ori cât de grele. Ci plâng de mișcat că am putut cunoaște și vedea un *preot adevărat!*

Ne aducem și noi aminte cum acest trunchiu de om, ciopârțit de cuțite, ne luând în seamă casna trupului său, a făcut de atâtea ori drumul dela Blaj la București, dela Târnava la Roma, ca să asigure drepturile și dănuirea bisericii sale, ori să cerșască ajutoare pentru școlile nației noastre, atât de scumpe sufletului său. Era sprijinit de subsuori și purtat pe sus prin antișambrele ministeriale, ca oricare schilod nenorocit, însă voința sa a biruit toate piedecile și cauza mare a bisericii, a școlilor și a neamului, pe care îl iubea cu îndăr-

Talcuirea evangheliei duminicii

Duminica XXXII. după Rusalii sau a XV-a după Înălțarea sfintei Cruci (Luca 19, 1-10).

1. *In vremea aceea trecea Isus prin Ierihon. 2. Și iată un om a nume Zahei, și acesta era mai marele vameșilor și era bogat.*

Domnul nostru Isus Hristos se afla în cetatea Ierihonului, unde vindecase doi orbi. Toată lumea a rămas încântată de această minune a Domnului și nu era om sănătos ori bolnav în cetate care să nu dorească să-l vadă pe marele dascăl și făcător de minuni. În marea mulțime de popor care-l aștepta era și acest Zahei, care era mai marele vameșilor și era bogat.

Trebue să se știe că, de când au cuprins Romanii țara iudevească, au introdus și acolo felul lor de a aduna darea dela popor. Și acest fel de a aduna dare era următorul: adunarea dării se făcea în arândă unui cetățean roman, așa cum se da astăzi la noi un pod ori târgul de vite și altele de acest fel. Acest cetățean roman apoi își băga ajutoare, cari se numeau vameși. Acești vameși, dintre cari unul era mai mare peste ei, erau de regulă aleși dintre locuitorii țării. În țara iudevească acești vameși erau așadară iudei. Acești vameși trebuiau să adune dare multă, pentruca, deoparte, să poată plăti cetățeanului roman partea ce i-se cuvenea, iară, de alta, ca să le rămână

și lor ceva. În forma aceasta nu e mirare că vameșii se îmbogățeau iute și că poporul li urea din toată inima, socotindu-i mai răi decât pe păgâni și mai fără de rușine decât pe curve. Zaheiu, fiind și mai marele vameșilor, era și mai urit de popor, cu atât mai ales că era și foarte bogat.

3. *Și căuta să vadă pe Isus cine este și nu putea de popor, căci era mic de stat. 4. Și alergând mai înainte s'a suit într'un smochin ca să-l vadă, căci pe acolo era să treacă.*

Smochinul sau sicamorul are ramuri tari și frunzoase, așa că Zaheiu a putut sta acolo neobservat de mulțime.

5. *Și dacă a venit la locul acela, căutând Isus, l-a văzut și a zis către el: „Zahee, grăbește de te pogoră, căci astăzi în casa ta mi-se cade să rămân“.*

Isus, dacă ar fi fost numai om, nu l-ar fi putut observa pe Zaheiu, că doară el anume se ascunsese în smochin, ca să nu fie observat. Cu atât mai puțin putea să-i știe numele, că doară nu l-a văzut niciodată, și nu-l cunoștea. Își poate oricine închipui, ce mare mirare cuprinsese sufletul lui Zaheiu când își auzise numele și când Isus îl anunțase că are să-l cerceteze chiar acasă.

6. *Și grăbindu-se, s'a pogorît și l-a primit pe dânsul bucurându-se.*

Cine ar putea descrie nețărâmurita bucurie a acestui mai mare dintre vameșii Doară el s'ar fi mulțumit și numai cu aceea ca să-l vadă, și când colo iată că însuși acest mare dascăl vine și-l cercetează la el acasă.

7. *Și văzându-l, toți cârtiau, zicând, că la un păcătos a intrat să sălășluiască.*

Ori care om de omenie s'ar bucura când ar vedea că un mare vlădică bună-ora intră în casa unui păcătos. Fariseii

însă nu, ci au început a se îmboldi și a-și spune unii altora, că la un păcătos a intrat să sălășluiască.

8. *Iară Zaheiu stând a zis către Domnul: „iată jumătate din averea mea o dau săracilor; și de am năpăstuit pe cineva cu ceva, întorc împătrat“.*

De aici se vede mai întâi că Zaheiu n'a fost păcătosul pe care îl presupuneau fariseii: a doua oră că așa de încântat a fost de vizita Mântuitorului, încât numai decât și-a oferit jumătate averea sa săracilor; a treia oră că nu și-a adus aminte să fi năpăstuit sau nelndreptățit pe cineva. Iară dacă totuși s'ar întâmpla să-și aducă aminte de vreo nedreptate făcută, o va întoarce împătrat. Ceeace a făgăduit Zaheiu era mai mult decât pretindea legea lui Moise. Pentruca înșelătorul era obligat să se rebonifice îndoit. Celce năpăstuia pe cineva fără de voie, era obligat să-i dea înapoi ceea ce i-a luat și încă o cincime pe deasupra. Celce fura boi, trebuia să restituască încincit, iară celce fura oi, împătrit. Zaheiu, care nu-și aduce aminte să fi năpăstuit pe cineva, era obligat așadară să restituie numai ceea ce năpăstuit și încă o cincime din aceea. Când făgăduiește așadară că va întoarce împătrit, făgăduiește mai mult decât îl obliga legea lui Moise. Unde trebue un om mai de omenie și mai de caracter decât acest Zaheiu?

9. *Zis-a către el Isus: „astăzi s'a făcut mântuire casei acesteia, pentruca și acesta fiul lui Avram este. 10. Căci a venit Fiul omului să caute și să mântuiască pe celce era pierit“.*

După toate făgăduințele lui Zaheiu, Mântuitorul se simțeste obligat să răspundă și să-l răsplătească pe Zaheiu. De aceea declară că s'a făcut mântuire casei lui întregi, cu atât mai ales că, deși se băgase în slujba Romanilor, tot evreu era Zaheiu și astfel fiul lui Avram. Și, ca și

Foia „UNIRII POPORULUI“

Zidul dărâmat

În casa văduvei era tăcere și frig. Venise iarna de timpuriu, și o prinsese fără loasbă de lemn. Vântul își șuiera prin hornul dărâșnat venicui-i cântec, al nemărginirilor de unde venise și unde se arunca din nou, ducând cu sine și ceva din suferințele eslor din casa aceea.

Uitase și frigul și vântul, — altceva îi stătea acum greu pe cuget: zidul, — ce face zidul? Femeia știa că dinspre miază-noapte casa era șubredă de tot, — și dacă mai avea să bată vântul tot așa, desigur că zidul va cădea, și atunci... O, atunci va fi și mai rău decât acum. Gândind așa, ridică ochii spre cer, — căci numai acolo mai era zarea de nădejde.

Și iată că într-o bună dimineață, zidul se prăbuși, ca un om ajuns la bătrânețe. Casele nu sunt și ele supuse aceluiași porunci ca și omul?

Femeia privi, — o podidi plânsul și-și șopti: „Acuma, Doamne ce ne facem noi?“

Copiii se uitau la ea mirați, neștiind ce se petrece în sufletul ei. Niciodată copiii nu vor ști tot ce se petrece în sufletul părinților lor.

După puțin, copiii începură să se veselească de o asemenea privilegiată neobișnuită.

Mama strânse în grabă lucrurile în singura înșepere care rămase bună, — și porni la părintele. Toamă iatra în biserică.

— „Să te rogi femeie, — eu toată puterea că nu se poate să te laso Dumnezeu!.. Am să mă rog și eu...“

Duminica următoare, părintele făcu o strigare către poporul său, arătând nefericirea bietei văduve, și rugând pe toți să nu o lase. Vorba părintelui era caldă și tremurată: venea din adânc... Oamenii tăcură. Erau și ei destul de măcăjiți, iar unii erau împietriți.

Era însă în biserică o copilă, cu păr cu paiul și cu ochii ca albastrul cerului. Venise ea un fulg adus de vânt, — și stătuse acolo ca o floare. Ascultase, cu mare băgare de seamă vorba părintelui, — și plecând acasă avea lacrimi pe gene: „Săraca femeie... stă în frig...“

Acasă, ea spuse tatălui (săoi „măicuța plecase în cer), atât ceea ce auzise, cât și ceea ce îi stătea ca o lespede pe inimă.

Tatăl, o mângâie, și o întrebă care e adresa femeii... Fata i-o spuse, cu privirea în lacrimi.

Zile în șir, văduva se rugase, spunând ne-
conținut lui Dumnezeu să nu-și părăsească orfanii Lui.

— „Ai tăi sunt, Doamne, — te rog să nu-i lași... Eu ce pot face, decât să te rog eu putere?...“

Îi răspundea vântul, cu șuierul lui înalt. Femeia însă credea.

Și iată că într-o seară, ușa dela socotă se deschise ea isbită de vânt, — și un om necunoscut, cu privirea adâncă și cald-tristă, îi zise întinzându-i un plic alb:

— „Iată femeie: o copilă cu păr bălai și cu ochii albaștrii îți trimite epistola aceasta...“

Femeia rămase cu privirea prinsă de vorbele străinului, și, ea în vis întinse mâna spre plicul alb, care părea o buștică de zăpadă cernășă.

Îl prinsese în mână, — dar când vru să privească din nou pe necunoscut, — nu mai era nimeni. Fusese o arătare? Fusese un om adevărat? Cine vorbise? De unde plicul cu bani?..

...Și în plicul acela, erau atâtea bani, încât cu ei văduva putea să-și ridice o casă nouă din temelie.

Trăcuse pe acolo Dumnezeu, cel chemat cu putere de orfanii Lui.

Odată, — departe.

Călătoream odată, departe, într-o țară cu un parcă semăna și eu țara mea, dar și eu altă poate numai vizată de mine, în ceasuri de liniște și de meditație.

Peste văile, cari semănau cu cele ale dealului, se așezase o pânză de pace — iar departări luceau ape ca ale Tiberiadei, în tremurul molcom al razelor de soare. Mergeam, în grijă pe drumuri tăcute, — mă opream la un piatră mare, ca de hotar, stăteam pe ele, privind fără interes, dar eu adânc plăcere în troița

nu se scandalizeze prea tare fariseii, le declară, că slujba lui este să caute și să mântuiască pe celce era pierdut. Acest lucru l-a mai declarat el de altfel și în alt loc. Astfel la Matei 15, 24 și la Luca 5, 31.

* * *

Zaheiu se suie în smochin, ca să-l vadă pe Isus, noi îl putem vedea zilnic la sf. liturghie, dar nici că ne pasă, și nu mergem la biserică. — Zaheiu e bogat și-și împărțește jumătate averea săracilor; între noi câți nu sunt bogați, căruia i-a trecut însă prin minte să facă ceea ce a făcut Zaheiu? — Zaheiu n'a năpăstuit pe nimeni, promite însă că în caz că ar fi năpăstuit, întorsce împătrit; între noi atâția sunt cari au făcut nedreptate unora sau altora, dar nici cu ceea ce au nedreptățit nu dau înapoi, decum să dea împătrit ca Zaheiu. — Fiul omului a venit să caute și să mântuiască pe celce era pierdut. Să ne însemnăm bine această declarație a lui Isus și să meditam asupra ei. Poate că ne va prinde bine vreodată în viață.

Părintele Iuliu

Săptămâna religioasă

Tipicul

26 Ianuarie, *Duminica lui Zaheiu*. La utrenie se citește evanghelia X. a invierii, glasul de peste săptămână este al șaptelea. La liturghie se citește evanghelia duminicii XXXII. după Rusalii care este a XV-a după Înălțarea sfintei Cruci, dela Luca 19,1. Apostolul se citește al XXXII-lea după Rusalii către Timotei I. 4,9. Peste săptămână se citește evangheliile săptămânii XVII. după Rusalii, iară apostolii din săptămâna XXXIII.

30 Ianuarie, *Trei Ierarhi*. Intreagă rânduiala se ia din Mineiu. La utrenie evanghelia dela Ioan 10,9, la liturghie evanghelia dela Matei 5,14; apostolul către Evrei 13,7.

Sfinții

26 Ianuarie. Cuv. Păr. Xenofon
27 > Sf. Păr. Ioan Gurădeaur
28 > Cuv. Păr. Erem Sirul
29 > Sf. martir Ignatie
30 > Sf. martir Hipolit Papa dela Roma și
sf. mari dascăli ai lumii și Ierarhi Vasile cel Mare, Grigorie Teologul și Ioan Gurădeaur
31 Ianuarie. Sf. fără de arginți Cir și Ioan
1 Februarie. Înainteserbarea întâmpinării Domnului și sf. martir Trifon.

margine sau la cișmeasa acoperită cu tablă, care ropotea necontenit, țesând cumostutul cântec al câmpiilor zăgăzite.

Stăteam, — și la răstimpuri, mi-se părea că aromesc lângă fântâna lui Iacov, la care venea să ia apă frumoasa Samariteancă... Pe Isus nu-l putem vedea — căci nu tuturor muritorilor li este dată o asemenea împărătească viziune, — dar îl simțim de față, acolo, aproape de fântână. *Vedeam și auzeam prin suflet...* Soarele stătea într-o perfectă cumpănă deasupra, — zărite încrămășau în uimire, ceva diafan alerga peste tot... Visam...

Pe urmă... călătoream mai departe. Uream culmi, de pe care, în depărtări, rugineau ea de aramă, pădurile, întindeam spre ele mâni de suflet și le pipăiam mângâindu-le.

Și iată că la marginea unei ape liniștite, m'am întâlnit cu un prieten, și stând jos pe iarbă moale și răcoroasă, am vorbit:

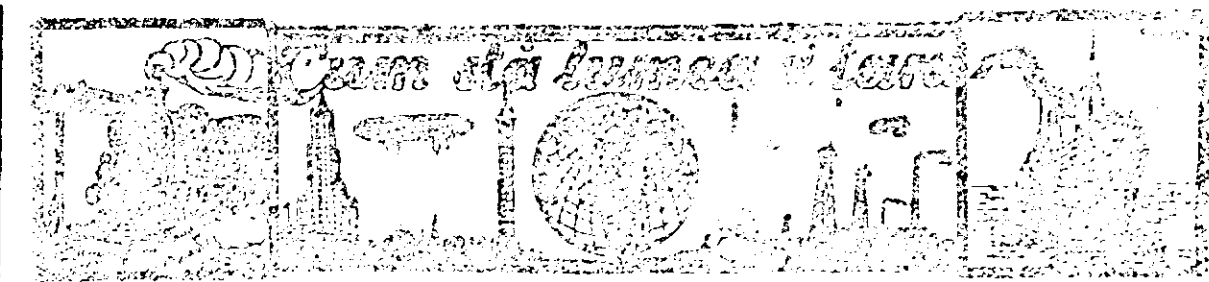
— Prietene — îmi zicea el — eu cred că în viața aceasta a noastră, singurul temei este Isus...

Zicând așa, el privea spre enlema dealului, ca și cum acolo ar fi văzut ceva nevăzut.

Ascultam răpit.

Zicea mai departe.

— Vin furtunile, vin abaterile de puhoave, via clocnirile, vin prostiile... Toate vin și cotropesc sufletele. Mor oamenii fără să moară, trăiesc fără să trăiască. Un abis al nepriceputerilor tălăzuiri... Ce-or fi acestea toate? Și min-

Moartea Regelui Angliei

Capul celei mai mari împărății din lume s'a stins din viață luni noaptea — Noul Rege se numește Eduard al VIII-lea

Gazetele de duminică anunțau, cu litere mari, că Regele George al V-lea al Angliei se află greu bolnav. Trei doctori stau meru la căpătâiul lui din castelul Sandringham, nu departe de Londra.

Luni după masă, doctorii au anunțat că puterile Regelui slăbesc mereu. Știrea s'a răspândit ca fulgerul peste tot și locuitorii au început să se roage fierbinte pentru însănătoșarea Regelui.

În acelaș castel așteptau Regina împreună cu cei trei fii și sica. Fiul cel mai mare, numit Ducele de Glancester, se afla la Londra.

Seara la ora 9, cu trei ceasuri înainte de moarte, doctorii au spus următoarele:

— Vicața Regelui se apropie de sfârșit.

După un ceas au declarat:

— Regele se stinge încetul pe încetul.

După aceste vești, o mulțime de țărani s'au strâns în jurul Palatului. Țăranii, cu capetele descoperite, plângând, așteaptă vești din Palat.

În camera Regelui se aflau numai doctorii și infirmierele. Spre miezul nopții a fost chemată și Regina, care aștepta neliniștită într-o cameră învecinată. A sosit apoi și Arhiepiscopul din Canterbury care a împărțit pe Rege. În fața acestora,

Regele și-a dat obștescul sfârșit, luni noaptea la ora 11,55.

Regina a izbucnit în plânsuri stășietoare. A pornit apoi spre fiul său Ducele de Walles, moștenitorul tronului, și l-a îmbrățișat ca pe noul Rege.

Știrea morții Regelui a fost publicată la radio un ceas mai târziu. Imediat au început să tragă toate clopotele din Londra și din toate orașele și satele unde a ajuns vestea. Încă în aceeași noapte, știrea a ajuns până în îndepărtatele Indii, căci Regele Angliei e totodată și Împăratul Indiilor.

Drapelul dela Palatul Regal a fost coborât ia jumătate, semn de mare jale. Toate vapoarele au arborat drapele îndoliate, căci Regele, ca șef al statului, e și comandantul suprem al marinei. Fiecare unitate din marina engleză a tras în amiaza primei zile după moarte câte 70 de gloanțe de tun, pentru cei 70 de ani de viață impliniți de suveran anul trecut.

Regele George a murit în vârstă de 71 ani, după o domnie glorioasă de 26 ani. Poporul englez l-a înconjurat cu o dragoste mare. Anul trecut, când a implinit un sfert de veac de domnie, i-s'au făcut serbări cum nu se văd două într'un veac.

Noul Rege, Eduard al VIII-lea, a fost proclamat de către Parlament marți după masă. El are următorul titlu: Rege al Marii Britanii și Irlandei și al domeniilor, împărat al Indiilor și apărător al credinței.

După un vechiu obicei, știrea morții Regelui și a încării pe tron a noului Rege, s'a anunțat de pe treptele unui castel prin următoarele cuvinte:

— Regele a murit! Trăiască Regele!

* * *

În urma morții Regelui Angliei, Familia Regală Română, înrudită cu cea Engleză, e luat doliu de șase săptămâni. D. primministru Tătărescu s'a prezentat marți la legația engleză, unde a exprimat părerile de rău ale țării pentru moartea Regelui.

Parlamentul a ținut ședință anume din acest prilej.

România va fi reprezentată la înmormântare prin: A. S. R. Prințul Nicolae, dñii Nicolae Titulescu, ministru de externe, Dr. C. Angheliescu, ministru instrucțiunii, mareșal Ilasievici și mareșal Presan din partea armatei.

Abonamentul
la foaie se plătește înainte

Al. Lascarov-Moldovanu

Cea mai mare bătălie dela începutul războiului din Africa

Peste patru mii soldați abisinieni morți

Abisinienii sărbătoresc Boboteaza la 20 Ianuarie. Oțeva zile înainte de sărbătoare, Negusul a trimis o scrisoare Mitropolitului din fruntea bisericii în care li scria:

— Mi-am trimis toți soldații pe front. Am de gând să plec și eu după Bobotează.

În zilele de cari scriem italienii au stat liniștiți cu toate că ploile au încetat. Era semn, și din o parte și din cealaltă, că se fac pregătiri de lupte mari.

Semnul n'a fost înșelător. Soldații abisinieni, sub comanda Rasului Desta, au încercat să treacă, pe valea unui râu, în Somalia, fâșie de pământ vecină cu Abisinia, supusă Italiei. Generalul Graziani a ținut piept Rasului Desta cinci zile și trei nopți. Italienii au scos pe dușman din poziții și apoi s'au luat după el, 70 de km. au înaintat atunci spre mijlocul țării. Abisinienii se ascundeau în peșteri, în patrule mici, și de acolo încercau oprirea italianilor, dar n'au reușit.

În urmărirea dușmanului italienii s'au servit de carele de asalt și de artilerie. Iar dia înălțimi li ajutau aeroplanele. Acestea au fost celea dintâi cari au observat că trupele abisiniene înaintează pe valea râului.

Acest atac a ținut cinci zile, dela 12 — 17 l. c. și a fost cea dintâi bătălie, piept la piept, în câmp deschis. Până atunci au fost numai hârțueli. Atacul s'a sfârșit cu înfrângerea abisinienilor cari au lăsat pe câmpul de luptă patru mii de morți, după unele gazete chiar mai mulți.

Atacul, care a înaintat până la sfârșit pe italieni cu 200 de km., s'a produs astfel.

Rasul Desta și-a împărțit cei o sută de mii soldați pe trei coloane, ocupând o vale dintre trei râuri. Apucați în această vale de tunurile italiene, abisinienii au fost puși pe fugă, speriați și de mulțimea bombelor ce cădeau din aeroplan ca ploaia.

După această înfrângere Negusul a ordonat o nouă mobilizare, care să întărească trupele Resului Desta.

Italianii aranjează acum drumurile. Le curăță de morți și strâng materialul părăsit de abisinieni. Aceștia încearcă să-și refacă trupele, înzestrându-le cu arme noi și cu soldați noi. Adecă pregătiri pentru continuarea războiului.

Ce mai fac partidele

Prietenii politici ai dlui *Al. Vaida-Voevod* au ținut duminica trecută adunare la București. În fruntea adunării a stat d. C. Angelescu, fost ministru, președintele vaidiștilor din Capitală.

În cuvântare pe care a ținut-o, d. Al. Vaida a arătat cum s'a născut mișcarea în care se găsește. A spus apoi că nu se va uni cu nici un partid. Când te unești cu alt partid, — a spus dsa, ești ca atunci când se trag mai multe slopote, de felurite mărimi. Sunetul nu va fi armonios. Noi suntem ca clopotul Patriarhiei: mare și singur.

Vorbind despre legăturile cu partidul național-țărănesc, a spus că are legături sufletești foarte bune, atât cu d. Iuliu Maniu cât și cu d. Ion Mihalache. Dar

se deosebesc prin ideile pentru cari luptă.

Eu lupt pentru a pregăti un viitor mai mândru țării, — a continuat dsa. Pentru aceasta voi organiza pe tineri militărește, le voi pune un comandant, pentru închegarea neamului românesc. În slujbe voi căuta să pun români, 80 de români la sută de locuitori. Incolo, cu străinii nu avem nimic, — a terminat d. Vaida cuvântarea dsale.

* * *

Național-țărăniștii au ținut duminica trecută mare adunare la Turnu Severin. În jud. Mehedinți se va face alegere de deputat și de aceea partidele au plecat în propagandă.

Adunarea a fost deschisă de d. V. Rădulescu-Mehedinți. Dsa a spus hotărârea mehedințenilor de a lupta pentru reușita dlui dr. N. Lupu, candidatul partidului național-țărănesc.

A vorbit apoi d. P. P. Suci, fost deputat, care a atacat rău pe liberali. A spus că aceștia ajută pe cei cari își zic naționaliști, ca să ajungă la putere, de frică să n'ajungă național-țărăniștii cari fiind puternici vor sta prea mult.

Naționaliști adevărați însă a spus dsa, sunt numai țărăniștii, căci liberalii sunt în slujba capitaliștilor adecă a acelor cari au bani mulți. Apoi «naționaliști» de azi sunt împotriva Constituției, deoarece legea fundamentală a țării dă neamurilor străine cari locuiesc pe pământul țării anumite drepturi de cari nu ne putem atinge.

A vorbit apoi d. Virgil Potăreă, fost ministru de justiție, care a atacat rău pe partizanii dlor Cuza și Goga, cari due luptă înverșunată împotriva partidului național-țărănesc.

Azi, liberalii cari au răspândit pe tot întinsul țării miros de cadavru, pun iar lăpădăturile de pe vremea lui Averescu deacurmezișul drepturilor voastre — a spus dsa.

Mihalache fiu de țaran clăcaș, nu trebuie să ajungă, spun ei. Căci, dacă ajunge el, ajung țararii și ei n'au drept să fie decât carne de tun în timp de război și robi ciocoilor în vreme de pace.

Ce-or fi aștia cari au venit azi să ne dea sfaturi de naționalism? Nu poartă haine frumoase de ale noastre, ci straie colorate de circ. Ce indemn să vă dau în lupta contra lor?

Olteanului n'ai nevoie să-i dai prea multe sfaturi.

V'au deslegat ei și v'au deslegat mâncile voastre când v'au crescut. N'am nevoie să vă mai indemn eu. Cred că toate cobilițele sunt încocărite și săptămâna asta au să se îndrepte pe spinarea lor.

Au vorbit la sfârșit dnii Ion Mihalache și Dr. N. Lupu cari în lungi cuvântări au atacat și pe prietenii politici ai dlor Cuza-Goga și guvernul care le întinde mâna.

Alegerea dela Mehedinți se va face la 2 Februarie.

* * *

În alegerile parțiale cari au avut loc săptămâna trecută în două județe din țară, partidul național-țărănesc a fost puternic

atacat de alte organizații din opoziție, după cum scriu unele ziare, chiar cu sprijinul guvernului.

În urma celor întâmplate, partidul național-țărănesc a hotărât să înființeze *găru țărănești*, cari să apere partidul de toți cei cari îl atacă. În 7 Februarie se va întruni comitetul executiv al partidului care va hotărî ce are de făcut partidul față cu noua stare de lucruri.

S'a deschis Parlamentul

Luni în 20 l. c. Camera și Senatul și-au început munca după o vacanță de o lună de zile.

La Cameră, d. deputat Florian s'a ocupat de un ministru a cărui proaspătă bogăție dă de bănuț, iar d. Madgearu, fost ministru, a cerut niște acte în legătură cu anumite furturi de devize (bani străini) descoperite mai nou la București.

La Senat, d. Gafencu, fost ministru, s'a ocupat de aceleași furturi, prin cari un anumit Grosz a păgubit țara cu sute de milioane Lei.

Nouii senatori

Săptămâna trecută s'au făcut alegeri de senator în jud. Suceava și Prahova. În județul Suceava a avut partidul dlor Cuza și Goga 6571 de voturi. Au venit apoi național-țărăniștii cu 2781 de voturi și liberalii cu 1865. A fost declarat ales d. A. C. Cuza.

În județul Prahova au obținut liberalii 940 de voturi iar național-țărăniștii 593. A fost declarat ales d. Sfetcu, liberal.

Șeful armatei abisiniene a fost în România

În fruntea armatelor abisiniene car luptă în Africa, se află un oarecare Vehib-Pașa, fost general turc pe vremuri. El e comandantul suprem al soldaților abisinieni.

Acest Vehib-Pașa a fost și prin țara noastră. În 1926 a înființat la Constanța o fabrică în urma căreia a lăsat pe aici multe cunoștințe.

Zilele trecute, un contabil din Constanța, numit Haralamb Filip, o veche cunoștință a generalului, a primit de pe câmpul de luptă o scrisoare. Generalul li scrie cum merge războiul. Spune că italienii n'au dreptate și până la urma urmei vor fi învinși.

Contabilul i-a răspuns dorindu-i să învingă și învingător să mai treacă... și pe la noi prin țară.

Își duce copiii la școală cu poliția. Țăranul Ioan Pienar din Sebeș nu știa nici scrie nici citi. Din această pricină a avut multe nemulțumiri în viață. Ca să-și scape copiii de nemulțumirile prin cari a trecut el i-a sfătuit și i-a indemnă să meargă la școală. Dar, poate tot din aceeași pricină, copiii n'au dat ascultare îndemnului părintesc. Nemulțumitul părinte a cerut atunci poliției să-i silească odraslele să meargă la școală. Câteva dimineași în șir se prezintă un sergent, ridică pe cei trei școlari din patul cald și pornea cu ei spre școală. Acum merg ei de voie bună. Și spun că tare mult le place la școală.

Serbarea „Pomului de Crăciun” în parohia Galați

Deși târziu, totuși au putem să nu publicăm, și încă cu deosebire bucurie, frumoasa serbare de Crăciun a credincioșilor noștri uniți din parohia *Pdr. Grigore Dardai* din Galați.

Cum fiecare creștin caută de Crăciun să se înveselească — copiii spunând colizi, ori practicând fel de fel de obiceiuri, iar bătrânii lăsându-se duși cu mintea în anii copilăriei când practicau și ei acele obiceiuri — și parohia română unită din Galați, cu credincioșii ei adunați din cele peste 200 sate din Transilvania, a găsit de bine să aranjeze după toate obiceiurile ardelenesti, o serbare a „Pomului de Crăciun” în seara zilei de 26 Dec. 1935.

Începutul acestei serbări s'a făcut prin executarea unui prea frumos program întocmit de harnicul nostru învățător unit *Gheorghe Bara*, și executat de corul bisericii române unite și de copiii unor credincioși. Corul a executat unele colizi, iar copiii au recitat felurite poezii de Crăciun. S'au distins la recitări: *Aurora Birș* cl. II. lic., *Lupașcu Mikalu* cl. VI. prim., *Ciceu Ștefan*, *Tudorel Brândaș* cl. I. prim., *Mărioara Birș* cl. II. prim., *Maria Sochiori*, etc.

După executarea programului a vorbit *Dl. Inv. Gh. Bara*, aducând mulțumiri și primos de recunoștință tuturor acelor cari au binevoit să sprijine serbarea, fie cu bani, fie cu alte lucruri.

Mulțumește în special *Ross. Victor Pop*, canonic, și fost părinte sufletesc al nostru, care cu toate că s'a depărtat dintre credincioșii săi, prin concursul său la serbare a dat și de așteptată dovadă de sinceră dragoste față de feștii enoriași; apoi *Dl. Tudor Puchiu* pentru ajutorul bănesc ce l-a dat pentru toate cele necesare serbării, apoi *Dnei și Dni Birș* pentru multa osteneală și dragoste arătată atunci când a fost vorba de ajutorarea bisericii lor atât de sărace, scopul principal pentru care s'a și aranjat serbarea. În sfârșit mulțumește eselor ce au executat programul, exprimându-și dorința de a se înscrie cât mai mulți în noua organizație corală înființată nu de mult. Dorindu-le tuturor un nou ferisit, sfârșește cuvântarea prin îndemnarea credincioșilor la muncă în folosul bisericii lor.

Tot cu ocazia aceasta s'au împărțit bani, pânză și alimente la 10 familii mai sărace din parohie.

Rezultatul atât moral, cât și material a fost cât se poate de îmbucurător, realizându-se un câștig de 4200 Lei în folosul bisericii.

Correspondent

Din Orosfaia

O faptă creștinească au făcut Curatorii bisericii gr.-cat. din Orosfaia, atunci, când pentru a îndeplini ordinele primite dela mai marii lor, au plecat prin sat, împărțiți în trei echipe și au colectat bucate în valoare de 1.057 Lei. Din această sumă s'au făcut următoarele dăruiri. Pentru misiunile dintre păgâni Lei 100. — Pentru parohiile din v. Regat Lei 150. — Dinarul Sf. Petru pe anul 1935 Lei 100. —

Parohiei Blandiana Lei 50. — Parohiei Caias Lei 50. — Asociației Agru Lei 100. — Pentru sprijinirea presei bune s'au achitat următoarele abonamente: Revistei „Agru” Lei 150. — Rev. Cuvântul Adevărului Lei 200. — Rev. Misionarul Euharistic Lei 42. — Iar pentru biblioteca districtuală Teaca s'a dăruit 100 Lei. Total (cu speșele postele) 1057 Lei.

Iată și numele vrednicilor colectanți: Cantorul Alexandru Moldovan curator I, Primarul Ioan Arhindean curator cassar, Simion Păcurar, Ipate Uilăcan, Simion Căpușan și Vasile Mihășan membrii în curatorat. Laudă se cuvine și poporului credincios care a dăruit bucatele.

Tot în parohia Orosfaia s'a aranjat, cu ocaziunea sf. Sărbători, o altă colecție de bucate cu rezultat frumos, pentru ajutorarea mormarului Francisc Kiss a cărui moară a ars, dimpreună cu bucatele din ea: măcină și peste 100 litri (felder) vamă; rămânând o altă familie numeroasă fără pâinea zilnică.

Altă faptă vrednică de laudă a făcut poporul din filia Comlod, ajutând pe consăteanul lor Dumitru Muntean cu suma de 1800 Lei, rezultatul colectei din ziua Sf. Botez. Susumitului îi pierise o vacă și astfel bietul om era amenințat să nu-și mai poată lucra pământul. Dar a fost scos din meez de vrednicia consătenilor săi, fără deosebire de religie ori naționalitate. (pr. I. B.).

Din Sf. Gheorghe

Parohia Sfântu Gheorghe înființată în anul 1922 încă nu are biserică și până în anul trecut nu a avut nici case parohiale. Credincioșii din primii ani după înființarea parohiei s'au înscris cu sume, după cât le-au îngăduit venitele lor, ca să facă un fond pentru edificarea bisericii și a caselor parohiale, cari le lipsau. După ce s'au pus bazele Asociației Generale a Românilor Uniți în Blajul rededeptării naționale și al atâtor înfăptuiri mărețe, ei s'au înscris însă în același an, ca membri ai Agrului cu gândul bun, ca pe lângă strângerea rândurilor și căutarea hranei sufletesti mântuitoare, să ducă la bun sfârșit gândul zidirii unei biserici. După ce repartiția de bună voie s'a făcut între credincioși și au venit și timpuri mai grze când nu se mai puteau jertfi sume mari, Agrul a început să-și adune membrii în serile de iarnă la ceaiuri puțin costisitoare și totuși aducătoare de venit. Iar după ce a aflat bunăvoință și sprijin și din partea fraților ortodocși a mers un pas mai departe și a aranjat în fiecare iarnă și câte un bal pentru mărirea fondului.

În anul acesta, Agrul din această parohie și-a început activitatea cu o faptă a milei creștinești. Primul ceai l-a dat în ziua de 11 Ianuarie 1936 pentru ajutorarea infometaiilor din Basarabia, invitând să ia parte, pe toată lumea de bine din oraș. Doamnele membre au făcut și o colecție în acest scop, așa că s'a adunat și trimis eselor lipsiți, frumoasa sumă de 1800 Lei. Făcându-și această creștinească datorie va continua în viitor să țină ceaiurile iarăși pentru creșterea fondului de edificare, pe care l-a mărit cu 120.000 Lei.

În legătură cu aceasta, trebuie să amintim un lucru dureros, finanți pre dijmuesc și aceste sume adunate spre scopuri atât de sfinte. Ar fi bine să se facă demersul de lipsă la Ministerul Finanțelor pentru ca să nu se mai ia taxe dela serbările, pe care le face Agrul prin organizațiile parohiale sau chiar și dacă ia taxe, să le ia pe cele mai mici provăzute de „Legea specelelor”.

Primind Agrul sentirea de taxe, sau chiar și numai reducerea lor, cred că multe din or-

ganizațiile parohiale ar da serbări pentru luminarea poporului pe deoparte și pentru trebuințele bănești ale bisericii pe de alta.

Un membru al Agrului

Din Răușor

Tinerimea din Societatea „Sf. Gheorghe”, din comuna Răușor, jud. Făgăraș, sub conducerea *Dni Valeriu Pop* student în drept și *Ioan Roșca* învățător, a aranjat în seara zilei de 6 Ianuarie 1936, (prima zi de Bobotează), o producțiune teatrală urmată de dans și jocuri țărănești.

S'au reprezentat următoarele piese de teatru: 1. „Cărlig vinde pe Suru” teatru sătesc într'un act, localizare de Alexandru-Lupeanu Melin”; 2. „Primăria”. comedie în 2 acte de Simion Rusu; 3. „Țiganul în aeroplan”, comedie într'un act, de Serafin Cioară; 4. „Toderică bețivul”, monolog comic, de Simion Rusu și numeroase coruri terminându-se producția cu o comedie, care a produs râs cu lacrimi întregului public.

Rolurile din piesele de mai sus au fost distribuite următorilor tineri: *Ioan Arsu*, *Ioan Oancea*, *Ioan Pop*, *Petru Comșulea*, *Gheorghe Comșulea*, *Gherasim Comșulea* și *Spiridon Arsu* și Dzoarele: *Maria Roșca*, *Leața Făgărășan*, *Leața Arsu Arsu* și *Eugenia Stoica*.

A participat lume multă din toate comunele învecinate, rămânând cu o impresie foarte bună despre ceace se poate face cu pregătire stăruitoare și bună înțelegere.

Piesele au stârnit mulțumire în toată lumea ascultătoare, care a plecat cu inima foarte împăcată la vetrele lor.

Venitul curat este destinat pentru clădirea unei școli primare în loc.

Valeriu Pop

Nenorocirea dela Lupeni

S'a surpat pământul iar apa a năvălit în coridoarele unde lucrau minerii

Minerii dela Lupeni și dela celelalte mine de cărbuni dus o viață de sobol. Muncese din greu în coridoarele lungi de sub pământ, pe unde nu pătrunde raza soarelui și aerul răcoritor al dimineții. Seormonese din greu să scoată la suprafața pământului belșugul țării, iar ei o duc de pe o zi pe alta în sărăcie

Pe sub pământ poartă toldeaua cu ei o teamă. Se cunosc acolo, trecând din gură în gură, dela muncitor la muncitor, toate nenorocirile câte s'au întâmplat cu ani în urmă. Odată s'a surpat pământul acoperind pe mulți de vii, altă dată s'a revărsat pe acolo un izvor imbelșugat de apă, care a purtat, ca peștii, multe trupuri de mizeri. Tot timpul cât stau în mină poartă în sân frica aceasta, îndoiala că oare vor mai ieși la suprafață ori nu.

Acum mai ales e mare frământare pe acolo. Căci s'a întâmplat săptămăna trecută o nenorocire, fără jertfe omenești, dar cu mari pagube, care a mărit teama muncitorilor. Iată cum s'au petrecut lucrurile.

Șase muncitori lucrau într'o mină părăsită. Conducerea a hotărât să se continue lucrările acolo și de aceea s'a început curățirea ei. Muncitorii au terminat cu lucrul și tocmă mâncău. Deodată au auzit un șgomot puternic. A urmat apoi un șuer de credeai că se apropie furtună mare. Muncitorii au rupt-o la fugă, spre vreo gură de ieșire. Și-au adus însă aminte că mai sunt muncitori, prin coridoarele cele lungi, cari poate n'au auzit nimic, și nu-și dau seama că-i pândește nenorocirea. De aceea au alergat la semnalele de alarmă și au anunțat pe toți muncitorii să fugă cât mai repede.

N'ajungeau mașinările să scoată la suprafață pe muncitori. Au ieșit tot în coridoarele lungi și au ieșit cum erau. Unii numai în cămașă sau chiar în pielea goală căci pe unde lucra ei e o căldură înăbușitoare.

Nici unul n'a fost luat de șuvoiul apelor. Căci apa a făcut șomolotul acela mare. A săpat mereu, cine știe de când, până o izbutit să spargă zidul coridorului. S'a strecurat apoi atâta înecat a umplut coridoarele.

După o zi, conduserea minelor a dat poruncă muncitorilor să soboare iar ca să curețe coridoarele de apă. Și viața lor, de noapte, iar a început.

A murit Episcopul Roman Giorogariu

Luni noaptea, spre marți, imediat după miezul nopții, s'a stins din viață Episcopul ortodox Roman Giorogariu al Orăzii. Moare în vârstă de 84 ani, după o boală care l-a ținut la pat 20 de zile, în timpul căreia a fost îngrijit de doctorii Alexandru Pop și Virgil Păcală.

Moartea sa e o pierdere în primul rând pentru biserică. În al doilea rând, cu el dispărea un ostaș de seamă din falanga luptătorilor naționali dinainte și din timpul războiului. Cu toată bătrânețea sa, era și acum un stâlp și un far conducător pentru mulți pe cărările cele drepte ale nației, după cum neînfricat luptător pentru dreptățile neamului a fost în anii tinereții. A fost luptător cu faptă, cu vorba și cu peana, scriind mai ales la reviste și ziare.

În 8 Dec. 1920, când a fost atentatul dela Senat, a rămas cu mâna dreaptă frântă. În Martie același an a fost hirotonit Episcop, iar în 1921 a fost ales Episcop al Orăzii. Alci l-a găsit moartea, la adânci bătrânețe, în 21 l. c.

Fie-i partea cu dreptii!

Lourdes-ul și Maglavitul

De o vreme încoace gazetele bucureștane susțin că Maglavitul este Lourdes-ul României și că trebuie să fim mândri că ne-a dat Dumnezeu un Lourdes românesc.

Noi ne-am spus părerea despre Maglavit încă în August a anului trecut în coloanele acestei gazete. De atunci nu s'a îndeplinit nimic din ceea ce am cerut noi. Ca se svaocște că la Maglavit s'ar fi vindecat cutare și cutare, e adevărat. Noi însă nu credem decât așa cum credem Lourdesului din Franța.

Iată cum se declară la Lourdes cineva vindecat prin minune:

La Lourdes este un birou al medicilor, care cercetează toate vindecările întâmplătoare în cursul unui an și le declară apoi miraculoase ori ba. În anul 1935 la acest birou s'au anunțat 790 medicii, dintre cari 306 străini, nefrancezi. Aceștia s'au interesat de noile minuni. Asociația medicilor dela Lourdes, care are de scop să stabilească dacă o vindecare întâmplată la Lourdes este minune ori doară se poate explica și pe cale naturală, constă din 2217 medicii cari reprezintă acolo 21 națiuni.

Acest birou a cercetat în cursul anului 1935 cu totul 46 cazuri de vindecări noi, dintre cari a respins, la prima vedere, 4, iară dintre cele 42 rămase numai 3 le-au declarat minuni, cari adecă nu se pot explica pe cale naturală.

Acest birou a mai cercetat a doua oră și 80 de vindecări din 1934 și 1933, declarând 13 ca sigure. Mai rămâne să examineze în acest an 67 din 1933 și 1934 și 39 din 1935.

Ei bine, iată cât de greu și cu câtă băgare de seamă se declară vindecarea cutare ori cutare drept minune la Lourdes!

La Maglavit se birou de constatare a minunilor s'a format? Noi nu știm să existe vreunul.

După toate acestea se poate oare asemăna Maglavitul cu Lourdes-ul?

Noi, ca Români, am fi cât se poate de mândri să se întâmple și la Maglavit cel puțin o singură minune bine constatată, dar dacă încă nu s'a constatat nici una, ce să facem?

Boeroaică nu țărancă

Doi profesori englezi au fost pe la noi, ca să ne vadă țara, și mai ales șesul Dunării. I-a condus dl Dr. D. Andronescu. Au intrat în casa săteanului Ion Putinei din comuna Amărăței. Englezilor le-a plăcut mult gospodăria țărânului nostru și au fotografiat curtea, pășutul și casa dinainte.

În această casă au văzut, ridicându-se dintre perne pe soția lui Ion Putinei, care zicea de „vătmătură“ de mai bine de două săptămâni și cură, când i-a văzut, le-a zis cu un glas slab și dulce: „Bun venit, domnilor!“

Dar să-l lășăm să vorbească pe înșuși dl Dr. D. Andronescu (v. ziarul „Argus“ dela București, anul XXV. No. 6824):

„Glasul ei dulce și figura ei suferindă, dar demnă (vrednică), de matroană (doamnă română), ne înduioșă pe toți.

— Iauzi, Mario, interveni Putinei, ei-că d-lor doi sunt englezi și nu știu o boabă românește, dar a venit, așa, să ne cerceteze, să vază, noi ce fel de oameni sântem și cum trăim!

Fața Mariei se latunecă puțin și cu ochi mari și pătrunzători se uită la cei doi englezi. Întorcându-se apoi spre Putinei, îi zise:

— Păi bine, Putinei, de ce n'ai venit să-mi spui din vreme, să fi tăiat o găină să ospătam pe boieri, că le-o fi foame, să i-a apucat nămieza mare la noi, în bătaură!

Tălmăcind englezilor ce a zis Maria, aceștia au rămas foarte impresionați și, ca să-i facă plăcere, au gustat din mămăligă și din cioba de fazole, care ar fi fost foarte gustoasă, dacă nu ar fi fost puțin sfumată.

Mare ne fu mirarea, apoi, când văzurăm pe Arzoi, vărul lui Putinei, că intră în casă cu o „jumătate de rachiu“ și cu trei pahare și ne dădu să bem. Și băurăm și încheiarăm, și Maria învăță pe englezi să zică pe românește: „noroc și drum bun“...

Esind din casă englezii au zis: „Mary is a perfect lady, she does not behave at all like a peasant woman“, ceea ce pe românește ar însemna: „Maria este o adevărată boeroaică, nu seamănă de loc a țărancă“.

Am reproduș, din cuvânt în cuvânt, o parte din articolul dlui Dr. D. Andronescu, pentruca să se vadă, cât de mult le îngune străinilor înșușirea minunată a țărănilor noștri, de a fi atât de primitivi de oaspeți. Iată că această înșușire minunată a țărânului nostru a stors dela doi profesori englezi, dela fire foarte reci și nepăsători, observația că „Maria este o adevărată boeroaică, nu seamănă de loc a țărancă“.

A dat de om bun. Perceptorul Emilian Zane a plecat în comuna Uleni (jud. Dâmbovița) ca să strângă impozitele. La casa țărânului Gheorghe Portaru trebuia să vândă ni te obiecte. Țărânul l-a spus, aproape plângând, că e sărac, cu mulți copii a căror mamă a murit înainte cu câteva zile. Perceptorului i-s'a făcut milă de țărân și l-a dat bani din buzunarul său ca să-și plătească impozitele. Pe cea mai mică fetiță a țărânului, de șase luni, a luat-o de suflet. Plângea țărânul, și de necaz și de bucurie, ca un copil.

Către restanțieri

Din motive administrative interne, vom înceta numai cu numărul viitor a sista, rând pe rând, trimiterea gazetei, mai întâi restanțierilor vechi și apoi celor mai noi. În aceeași vreme vom înceta a publica numele acestora și la „lista neagră“, iară pe urmă a urzi proces împotriva lor, pentru a ne putea încasa pretensiunile.

Socotim că am ațoptat chiar destul și că și răbdarea noastră trebuie să aibă un capăt.

Împotriva abonaților de rea credință, cari nu ne trimit prețul abonamentului, oricât l-am provoca, nu putem purcede decât în felul acesta.

Precum e sfântul, așa e și tămăial!

Serată. Sâmbătă seara (18 l. c.) a avut loc la Bieș, la restaurantul „Univers“, serata aranjată de funcționarii județului Tr. Mică. La serată a cântat muzica batalionului 6 Vânători de munte Alud.

Conferență. Duminică, în 19 l. c., înainte de masă, dna Tanti Budisțeanu, conferențiară dela București, a vorbit în sala de gimnastică a liceului de băieți despre „femea și realizările ei“.

Din Igrăș. În 7 Ianuarie, a cântat la biserică unită din Igrăș (jud. Timiș-Torontal) corul unit din Saitin, sub conducerea păr. Ioan Firitea. Credincioșii au alergat cu toți chiar și mulți frați ortodocși, ca să-și adepă sufletele din izvorul sfintei slujbe și ai cântărilor melodioase. În aceeași seară corul a dat un concert frumos, cu cântece românești. S'au ținut și vorbiri. Comuna întregă a rămas încântată de felul cum s'a prezentat corul, atât la sf. slujbă cât și seara la concert.

Noul Patriarh grecesc. Am scris în nrul 2 al gazetei despre moartea lui Fotie, Patriarhul grecesc. Sfântul Sinod al bisericii ortodoxe s'a adunat în 18 l. c. ca să aleagă altă căpetenie în locul rămas vacant. A fost ales Mitropolitul Heracleei, în vârstă de 65 ani. Ca Patriarh se va numi Veniamin I.

S'a prăbușit un aeroplan. În America s'a întâmplat săptămâna trecută o cumplită nenorocire. Un aeroplan de călători, care ducea 15 persoane, s'a prăbușit într-o regiune cu bălți. Toți călătorii au murit. Mașina sburătoare, împreună cu morșii, a fost scoasă cu greu din mijlocul mlaștinilor.

O căsătorie ca și caro alta nu se știe. Căsătoria despre care scriem s'a întâmplat în India. Un locuitor de acolo a rămas văduv împreună cu cei trei feciori ai săi. Într'un sat învecinat era o văduvă cu trei fete. Bărbatul s'a căsătorit cu femeia aceea iar fiii săi s'au căsătorit cu cele trei fete ale văduvei. Căsătoria aceasta, care după legea noastră îi oprită, a făcut ocolul lumii prin ciudățenia ei.

Căpîlul lui Lindberg trăește? S'a svonit în America această veste și ea s'a răspândit în întreagă lumea. Căci tocmai zilele acestea era să fie omorît Hauptman, acuzat

de nădăruirea copilului lui Lindberg. O femeie a declarat că ea știe de soarta acelui copil, care acum trăiește la un cărușaj, în New-York. Iasuși cărușajul spune că nu era sigur dacă băiatul e al lui ori nu. Nevastă-sa, care era prietenă cu fata din casa lui Lindberg, ar fi putut spune mai multe dar ea a murit acum sunt doi ani. Oamenii legii cercetează această veste. Deocamdată zina sorocită pentru moartea lui Hauptman a fost amânată cu o lună.

În orașele mari. Tramvacele din New-York umblă pe sub pământ. În mijlocu se găseasc mereu în ele ca la 60 de mii de persoane. Săptămâna trecută, nu se știe din ce pricină, s'a oprit curentul electric. S'au oprit atunci toate tramvacele câteva ore, rămânând în întunecul de sub străzi și case, toți cei 60 de mii de călători.

Beutura l-a dus în mormânt. În comuna Turulung din jud. Satu Mare, un câne a mușcat acum două săptămâni două femei și doi bărbați. Cei mușcați au fost duși la spital în Cluj. Când au plecat spre casă, doftorii le-au spus că s'vindecați dar să nu bea beutura beșivă căci atunci boala poate reveni. Unul dintre bărbați n'a ascultat porunca doftorilor, ci cum a ieșit afară, și-a compărat un kg. de rachiu pe care l-a beut până acasă de jumătate. I-s'a făcut însă imediat rău și șase ore s'a chinuit groaznic, după cari a murit.

A trăit 122 de ani. În a doua zi a anului acestuia a murit în com. Tapoil Jud. Iași, femeia Panaghiu Dubiș, în vârstă de 122 de ani. Era o femeie cu stare, depe urma căreia a rămas o frumoasă avere. A fost moștenită de doi bătrâni, unul de 94, iar celălalt de 101 ani.

Un lac sărat din America de Nord conține șase miliarde tone de sare. Un om nu s'ar scufunda în apa acelui lac chiar dacă și-ar lega greutăți mari de mâni și de picioare. Lacul are acum o întindere de șase mii km. pătrați. Mai de mult era de 43 de mii km. pătrați.

Nu umblați pe linia ferată. Muzicantul E. Ciomaru din Uioara a plecat la plimbare împreună cu o fată. După ce au ieșit din oraș au apucat pe linia ferată. În urma lor venea o locomotivă. Cel doi n'au auzit sgomotul roților. Trenul i-a apucat pe amândoi. Fata a rămas cu viață dar cu o mână ruptă. Tânărul a murit, cu trupul zdrobit de greutatea vagoanelor.

Un pește de 50 kg. Niște pescari din Timișoara au prins săptămâna trecută un pește de 50 kg., lung de 1 m. 90. E interesant că l-au căutat anume. Cu câteva zile înainte l-au prins tovarășa. Știau că el nu stău decât perechi și de aceea au pornit în căutarea lui.

Cel mai înalt om din lume. Mai anii trecuți cutreera străzile Bucureștilui un tânăr de vreo douăzeci și ceva de ani. Tre-cătorii se uitau uimiți la el, căci era înalt minune mare. Atingea 2 m. și 37 cm. Acum e la Paris, ulmește și pe franțuzi prin înălțimea lui și vrea să se facă boxer. O gazetă străină spune că se cunosc oameni și mai înalți. Un oarecare Kalanus, de origine finlandez (oameni dela mlază-noapte) a atins înălțimea de 2 m. 83 cm. A murit la vârsta de 39 ani. Ajlbe Allany, dela muntele Sinal, e cel mai mic om despre care se pomenește. Avea înălțimea de 38 cm. a șaptea parte din Kalanus. A murit mai anii trecuți în vârstă de 60 ani.

A fost îngropată sub zăpadă. Cinci zeci de nemți și nemțoaice au plecat la munte cu skille. (Niște rude late aproape de două schioape, lungi de doi m. cari se leagă pe picioare. Lunecă foarte bine pe zăpadă în jos) Din vârful muntelui a pornit deodată un bulgăr mare de zăpadă, lung de 700 m. și lat de 300 m. O doamnă a fost acoperită sub acest bulgăr și acolo a rămas. Câteva zile în șir au săpat tovarășii după ea dar n'au găsit-o. Dacă se va desgheța vreodată, atunci va fi găsită.

Cea mai veche limbă care se vorbește astăzi este limba unor triburi din Abisinia numite triburile amharice. Limba aceasta e înrudită cu cea a Evreilor dar e mult mai veche decât a acestora. Nu se vorbește însă în întregă țara aceiași limbă. Căci Abisinia nu e o țară ca cele europene, în cari stăpânește câte o națiune care formează majoritatea locuitorilor. Acolo sunt triburi de neamuri diferite, supuse de un trib mai puternic. Adevărata populație abisiniană o formează triburile amharice, cu cea mai veche limbă din lume.

† Ioan Oros, preot gr. cat. în Sadu s'a stins din viață, marți, în 14 l. c., după o grea și îndelungată boală. A murit în vârstă de 63 ani, în al 40-lea an al preoției. A fost înmormântat sâmbătă, în 18 l. c., în cimitirul parohial din loc petrecut la locul de veci de multă lume, localnici și străini. Il deplânge soția, doi fii, trei fice și numeroase rudeni.
— *Fie-i partea cu drepții!*

Când nu cunoști valoarea banilor Cu bani de aur își cumpără țigări

Înainte de sărbătorile Crăciunului, muncitorul Ștefan Chivu din Gura Nișcovului (jud. Buzău) lucra la via unei doamne împreună cu alți țărani. Vorbeau toamă de sărăcie, și cei care se plângea mai tare era Ștefan Chivu.

— N'am în casă țină nici pentru colăceii de Crăciun. Așteaptă copiii Ajazul cu nerăbdare. Dar'ar ști ei că-l așteaptă în zadar?

Tot vorbind astfel, sapa a lovit în ceva tare. A mai dat odată și de sub pământ a început să iasă ceva. A scormonit cu grijă și a scos un vas în care se găseau 75 de bani de aur, de mărimea celor de 10 Lei de acum.

Țăranul i-a băgat în buzunar, fără să vadă ceilalți muncitori. Seara a plecat la „jupâneasa”, i-a arătat un ban și a rugat-o să-i dea niște țigări. „Jupâneasa” s'a uitat la ban, ochii i-au sticlit șiret, dar i-a tăchis imediat. A spus apoi cu glas îndoinic — Nu's de sine știe ce preț. Două țigarete plugari capșii pe ele.

Chivu a luat țigările, și-a aprins una și a plecat mulțumit. A intrat apoi pe la un negustor care mai darnic i-a dat o mie de Lei pe 70 de bani de aur. (Un ban de acela prețuește o mie de Lei așa să ar fi trebuit să primească 70 de mii Lei).

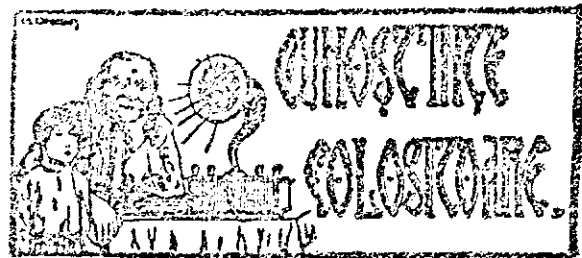
Dar au auzit jandarmii din comună și l-au luat la întrebări. Chivu a mărturisit totul, dar banii n'au mai fost găsiți, nici la „jupâneasa” nici la negustor. La țăran a mai fost găsit un singur ban care a fost confiscat.

Țăranul se plânge acum de „norocul” care a dat peste el. Mai bine n'ar fi dat, spune el. Să umblu acum pe la judecătoria, iar câștigu ca'n palmă.

— Așa's câștigurile cari vin în vânt, — i-a răspuns un vecin. — În vânt se duce!

Citiți și răspândiți

„UNIREA POPORULUI”

Plugăria în anul 1935

Anul ce a trecut, 1935, în ce se ține de plugărie, nu se poate socoti între anii cei buni. Semănăturile de toamnă, începute în toamna anului 1934, cu multe nădejdi de bine, au suferit mult din cauza iernii, așa că nu au dat roadele pe cari le așteptam.

Grâul a fost semănat pe o întindere de 3.450.000 hectare, cu 350.000 hectare mai mult ca și în 1934 și a dat numai 270.000 vagoane semință, care încă a fost de o calitate slăbuță.

Orzul de toamnă și de primăvară a fost semănat pe o întindere de 1.600.000 hectare și roada culeasă a fost numai de 110.000 vagoane. Ținând seamă de întinderea de pământ semănată, ar fi trebuit să se culeagă cel puțin 200.000 vagoane.

Ovăzul s'a semănat pe o întindere de 788.000 hectare și a dat roada de 67.000 vagoane, iarăși destul de slăbuță.

Porumbul în unele părți a dat roada mai slăbuță. În general însă porumbul a rodit mulțumitor. De pe 5.165.000 hectare s'au cules 480.000 vagoane, de o calitate foarte bună.

Dintre **leguminoase**, fasolea a dat mai mult, culegându-se aproape 28.000 vagoane semințe.

Oleioasele, anume rapița, floarea soarelui și inul încă au rodit bine. Din rapița s'au cules 3300 vagoane semință, din floarea soarelui 18.300 vagoane și din in 11.500 vagoane.

Vite încă au dat roada bună, dar totuși n'a atins roada din 1934.

Pomii din întreaga țară au fost în număr de 87 milioane, din cari numai pruni au fost 54 milioane. Din cauza înghețurilor din primăvară, pomii au rodit foarte slab. Recolta culeasă a fost cu mult mai mică ca și în anul 1934.

În anul 1935 s'a mai cultivat pe o întindere mărișoară și planta numită *Sota*, care a dat roada îndestulitoare. Asemenea s'a cultivat și *Bumbacul*, care încă a reușit destul de bine.

Toate semănăturile din 1935 au avut să îndure multe neajunsuri. Cel mai mare neajuns a fost seceta, care în lunile Mai și Iunie a împiedecat dezvoltarea grâului, iar în toamnă a împiedecat semănatul. Din cauza secetei din toamnă s'au făcut însemințări cu mult mai puține ca și în toamna anului 1934.

De secetă au suferit semănăturile aproape în întreaga țară. În părțile de miază-zi ale Basarabiei, în partea de miază-zi-răsărit a Moldovei și în partea de răsărit a Munteniei însă seceta a adus o adevărată pacoste, a cărei urmare e foametea din Basarabia.

Afară de secetă, semănăturile din anul 1935 au mai suferit și de alte rele. Le-a atacat Rugina, apoi Musca

Hessilor și Omida rusească. Viile au suferit de Făinare și Mană, iar pomii de Păduchele de San José.

Ou toate greutatea pe cari le-a îndurat plugăria în anul 1935, au fost și roade întrecătoare și anume: 30.000 vagoane grâu, 30.000 vagoane orz, 100.000 vagoane porumb, 10.000 vagoane fasole și mai puțină mazăre și soia.

Vânzări peste graniță s'au făcut mai puține și anume vre-o 11.500 vagoane grâu, 50.000 vagoane porumb, 19.000 vagoane orz și aproape 6.000 vagoane fasole.

Animalele au dus-o destul de bine. De boale n'au suferit, numai porcii, cari în multe părți, dar mai ales în Banat, s'au prăpădit.

În anul 1935 s'au vândut peste graniță multe animale și anume: 40.000 capete vite cornute, 1056 vagoane porci vii, 2 milioane și jumătate pasări vii, 570 vagoane pasări tăiate, 475 vagoane ouă și 121 vagoane de carne *bacon*, care este un fel de carne de porc pregătită anume pentru Anglia.

Școală Eparhială de cantori

Preaveneratul Ordinariat gr.-cat. de Cluj-Gherla publică următorul circular:

Dorind a da corpului cantoral al Episcopiei noastre o formare cât mai bună, pentruca să fie cât mai puternici sprijinitori ai preoților noștri în munca grea, dar sublimă, a păstoririi sufletelor, am hotărât reînființarea Școlii de Cantori, care funcționase cu 5 ani în urmă în Gherla, respectiv deschiderea unui curs de cantori în orașul nostru de Reședință, pentru pregătirea cât mai bună a cântăreților noștri bisericești, în special la cântările originale dela Mitropolia Blajului.

Acest curs de cantori, ce se va deschide la 1 Februarie 1936, va dura 5 luni împărțit în 2 semestre și anume: dela 1 Februarie până la 10 Aprilie 1936 și dela 1 Octombrie până la 20 Decembrie 1936.

În ultima zi a trimestrului II se va ține examenul final, eliberându-se celor corespunzători diplomă cantorală. Aceia, cari în trimestrul I se vor dovedi neapți pentru slujba de cântăreți bisericești, nu vor mai fi admiși la trimestrul al II-lea.

În școala cantorală se va propune: Religioasă cu 4 ore; 2. Istoria bisericească și națională cu 2 ore; 3. Tipic bisericesc cu 5 ore. Muzică vocală cu 3 ore săptămânal, cu îndrumări folositoare pentru viața practică a cantorului, care trebuie să fie mâna dreaptă a preotului.

Scopul acestei școli este uniformizarea atât de dorită a cantului bisericesc și formarea de cântăreți bisericești calificați, amănurat cerințelor timpului de azi.

Pentru această cântăreții bisericești titrați, în mod natural, urmează să fie preferați celor fără pregătire corespunzătoare competând la locurile vacante.

La acest curs de cantori vor fi admiși, în primul rând, cantorii aleși, cari sunt deja în funcțiune fără să aibă diplomă, și aceia, cari sunt pe cale de a fi aleși în vreo parohie sau filie cu postul de cantor vacant, precum și aceia, cari din pură dragoste față de cântările bisericești, doresc să-și câștige diploma de cantor, fără a-și putea ridica vre-o pretențiune de-a fi preferați, față de cantorii *deja aleși*. Vor fi primiți numai candidații cari au

implinit vârsta de 18 ani, dar nu sunt încă trecuți de 40 ani.

Pentru aceia însăși Onoraților Frați preoți, să aducă la cunoștința celor cari doresc să-și câștige diplomă cantorală, să se prezinte în Cluj la cursul de cantori pe ziua de 31 Ianuarie 1936, aducând cu sine următoarele acte:

1. Extras de botez.
2. Certificat despre absolvirea alor cel puțin 4 clase primare, respectiv certificat școlar despre studiile, ce posedă.
3. Certificat de moralitate eliberat de către Oficiul Parohial competent.
4. Cei cari încă nu sunt aleși, dar sunt pe cale de a fi aleși la vre-un post vacant de cantor, vor mai prezenta certificat dela Oficiul parohial respectiv, vizat și de protopopul tractual, că îndată după primirea diplomei vor putea fi aleși la cutare post cantoral actual-minte vacant.

5. Aceia cari nu sunt cantori aleși, nici nu sunt pe cale de a fi aleși la vre-un post vacant, vor mai prezenta, pe lângă actele dela 1—3, o declarație obligatorie, în care vor promite solemn și în conștiință, că nu vor ridica nici o pretențiune de-a s'ajunge la un post de cantor deja completat, sau vor egita contra nici unui cantor în funcțiune, fie acela și fără diplomă, și nu vor face nimica pentru conturbarea în drepturile câștigate ale vre-unui cantor.

Toți recomandații Onorat Fraților Voastre, precum și aceia, cari vor dori să fie admiși, ca simpli cantori amatori, vor fi supuși la prezentare unui examen de primire, în care vor fi examinați din cețitul cu litere latine și cirile, statorizându-se, dacă pot fi admiși sau nu, la curs. Cei admiși vor avea să plătească la începutul fiecărui semestru o taxă de câte 500 Lei, în care este socotită și taxa de examen.

Pentru întreaga durată a cursurilor studenții vor avea să se îngrijească singuri de locuință și întreținere, suportând ei însăși toate cheltuielile necesare pentru durata cursurilor.

Prin prezentul nostru ordin se abrogă toate dispozițiile anterioare, privitoare la calificarea cantorilor, scoțându-se din vigoare toate aceste dispoziții.

În consecință în viitor numai acelor li-se vor elibera diplome cantorale, cari vor participa la cursurile integrale cantorale și vor da examen, în toată regula, conform celor prevăzute în prezentul nostru ordin.

Cluj, la 30 Decembrie 1935.

Nr. 7291.

Ocazie!

De vânzare o MOARĂ ȚĂRĂNEASCĂ motor de benzină, 2 pietri, în bună stare.

Informații la I. Văleanu
Crăciunelul de sus, of. Cetatea de
Baltă T. Mică.

(355) 2—2

Timbre pentru răspuns

O preuteasă văduvă

trecută de 50 de ani, dar în putere deplină, s'ar angaja bucuroasă ca conducătoare a gospodăriei la un preot văduv ori la alt domn singuratec.

Adresa la Administrația gazetei.

Rus Teofil. Achitat abonamentul.

Boncia Gherasim. Aveți de plătit încă 90 Lei până la 31 Dec. 1935.

Vasa Hegeșan, America. Am primit un cek de 2 dolari în abonamentul anului 1934.

Pr. N. Dorog. Am primit abonamentul pe 1935.

Valeriu Gușeală. Aveți de plătit încă pe 1934 Lei 120; 1935 Lei 150.

A. Viile Apei. Aveți de plătit abonamentul pe 1935.

Of. parohial, Folia. Am primit 250 Lei din cari am trecut pe 1936 Lei 150; 1937 Lei 100.

George Jucuf. Am primit 200 Lei. Aveți încă de plătit Lei 135 până la 31 Dec. 1935.

Ivascu Ioan. Aveți de plătit Lei 69 — până la 31 Dec. 1935.

Am primit câte 75 Lei dela următorii: Octavian Pop, Rugină Teodor, Marc Dochia, Maria Bezerita, Onisie Hădărean, Vasile Hopârtean, Ioan Hideg, Ioan Popa, Gheorghe Văsai I. G.

Câte 100 Lei: Nicolau Gheorghe, Miron Radu, Teofil Rusu, Reun. corală Turda, Nicolae Codrea, Gheorghe Câmpian, Scumpu Ioan, Aron Ciolna, Marian Teodor I. Ioan, Gheorghe Nicoară, Liviu Puia.

Câte 150 Lei: Of. parohial, Subpădure, Curat. bisericii Săuca, Gavril Covăsan, Virgil Papiu, Nicolae Radu, Vasile Rusu, Toma Câmpian, Of. parohial Crasna, M. Noaghiu, Gavril D. Silaghi, Boar Vasiliță, Ilie Goga, Ioan Hapa, David Deac, E. Roșca, Aurel Gărdăș, Tich Alexă, Demeter Vasile, Rogea Ioan, Remus Brueter.

Muntean Gheorghe, Ioan Doboși, Aurelia Pașcu, Sora Nicolae, Silvia Pop, Al. Cerghizan, Petru Gărmăș, Matic Ioan, Ioan Buzilă, Of. parohial Ghirolt, Gh. Săbet, Vasile Bărsan, Mara Ioan, Șofron Viorel, G. Socol, Traian Lincariu, Dumitru Peris, T. Oltean, Iacob Cișcu, Teodor Herlo, Turcu Ioan, Spornic Aurel, Ioan Baci, Surorile de Notre Dame Timișoara, Nicolae Pănzar, I. Musteța, Of. parohial Bord, N. Muntean, N. Lup Ioanaș, Vasile Radu, Hopârtean Martin, Teodor Grofa.

Câte 200 Lei: Of. parohial Tritenii de sus, Ioan Vlad, Ioniță Brad, Victor Morariu, Lazar Bordean, Gheorgiu Sămpălean, Ioan Mătea, Biriș Iosif.

Câte 200 Lei: Of. parohial Cetatea de baltă, Of. parohial Silvașul rom., Of. parohial Miceș, Of. parohial Pojorta, Traian Lazar, Ioan Popa I. Teodor, Ianc Teodor, Amos Popa, Băcilă Ioan, Of. parohial Galos Petreiu, Of. parohial Săpânța, Lar Gheorghe, Solomon Muntean, Ioan Băcilă. Silvia Cordea.

Alte sume: Curat. bisericii Gănești 500; Concl. Muntean 224; Of. parohial Crăiești 514; Ioan Crăciun 630; Curat. bisericii Adămuș 420; Biserica Vințul de sus 250; Of. parohial Telec 600; Of. parohial Samsudal de C. 330; Of. parohial Petridul de Jos 30; Aurel Peculea 470; Biserica Măgina 461; Of. parohial Decea 400; Of. parohial Herghelia 600; Alex. Pop Sovaroși 530; Of. parohial Miceștii de C. 602; Aron Moldovan 450; Solomon Barbu 250; Liciniu Papiu 250; Biserica Ighis 165; Teodor Pădurean 120; Victor Barna 250; Of. parohial Alecuș 90.

Nicolae Gal 112; Of. parohial Folia 230; Ivascu Ioan 500; Teodor Lungu 152; Popa Dumitru Dumani 186; Of. parohial Gârcei 450; Iulian Târziu 50; Vincent Monea 156; Dumitru Deac 250; Of. parohial Costein 540 Gh. I. Grigore 500; Moisi Șandru 230; Selbajan Ioan 280 Boncia Gherasim 400; Cucui Gheorghe 40; Valer Nistea 120; Nistea Ionel 410; Ioan Holca 500; Scridon Mihail I. G. 40; Mureșan Nicolae 50.

Anunț

Cei ce doresc să execute ICONOS TASUL bisericii gr. cat. din Tăuni — Tărnava Mică, sunt rugați a se prezenta la Oficiul parohial.

(1—1)

Curatorul

Iubiți cetitori!

Nu uitați să trimiteți prețul abonamentului la foaie!